

584 मत्स्यत

मत्स्यनाशकः, पुं, (नाशयतीति नश् + शिच् + खल् । मत्स्यानां नाशकः । सदैव मत्स्यभक्षक-
तयाश्च तथात्वम् ।) कुररपक्षी । इति भूरि-
प्रयोगः ॥ मत्स्यनाशकर्त्तरि चि ॥
मत्स्यनाशनः, पुं, (नाशयतीति नश् + शिच्
खुः । मत्स्यस्य नाशनः ।) कुररपक्षी । इति
हेमचन्द्रः । ४ । ४०२ ॥
मत्स्यपिप्ता, स्त्री, (कटुरौहिणी । इत्यमरः ।
२ । ४ । ८६ ॥ (तथा चास्याः प्रयोगः ।
“कटुरौ तु कटुका तिल्ला ह्यग्निना कटुम्भरा ।
अशोका मत्स्यशकला चक्राङ्गी प्रकुलादनी ॥
मत्स्यपिप्ता काकबहा रोहिणी कटु-
रोहिणी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
मत्स्यवन्धी, [न्] पुं, (मत्स्यान् इत्सं धत्तुं शील-
मस्य । मत्स्य + वन्ध + इनिः ।) धीवरः । यथा,
“कैवर्त्तौ धीवरो दासो मत्स्यवन्धी च
जासिकः ॥”
इति हज्जायुधः ॥
“अथान्येद्युस्तेर्मकिकुरारभैर्मस्यवन्धिभिः
प्रभात आगत्य जालैराच्छादितो हृदः ।”
इति पञ्चतन्त्रे । ५ । २६ ।)
मत्स्यवन्धिनी, स्त्री, (मत्स्यवन्धिन + स्त्रिया
ङीप् ।) मत्स्यदात्री । इति हज्जायुधः ॥
मत्स्यरङ्गः, पुं, (मत्स्यरङ्ग । पृषोदरादित्वात्
साधुः ।) मत्स्यरङ्गपक्षी । इति भूरिप्रयोगः ॥
मत्स्यरङ्गः, पुं, (मत्स्यान् रङ्गति भक्षयार्थं
तत्त्वमीयं गच्छतीति । मत्स्य + रङ्गि + ञच् ।)
पक्षिविशेषः । माहुराङ्गा इति भाषा । (यथा,
“त्रिभुवनविहितो हा मत्स्यरङ्गं कलङ्कः ॥”
इत्युद्भटः ॥)
तत्प्रयोगः । मत्स्याग्री २ जलमद्गुः ३ मञ्जी-
चकः ४ इति हारावली ॥ मत्स्याशनः ५
मीनरङ्गः ६ मत्स्यरङ्गः ७ सुविचकः ८ इति
शब्दरत्नावली ॥
मत्स्यराजः, पुं, (मत्स्येषु राजा श्रेष्ठः समा-
सान्तच्छुः ।) रोहितमत्स्यः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ विराटराजः ।
“तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मत्स्यराजः प्रतापवान् ।”
इति महाभारते । ४ । ६६ । २१ ।)
मत्स्यविन्ना, स्त्री, कटुका । इति वैद्यकम् ॥
मत्स्यवैधनं, स्त्री, (मत्स्योविध्यतेऽनेनेति मत्स्य +
विध + करणे ल्युट् । मत्स्यानां वैधनमिति
वा ।) वडिशम् । इत्यमरः । १ । १० । ११६ ॥
मत्स्यवैधनी, स्त्री, (मत्स्यवैधन + ङीप् ।) मद्गु-
पक्षी । इति जटाधरः ॥ वडिशम् । इति
शब्दरत्नावली ॥
मत्स्यसन्तानिकः, पुं, (मत्स्याना सन्तानिकाश्च ।)
मत्स्यबन्धनविशेषः । यथा,—
“दम्भोद्धारैः सलवणो विश्वारैरुपस्कृतः ।
सार्द्रकः कटुतेलेन मत्स्यसन्तानिको भवेत् ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

मत्स्योद

मत्स्याची, स्त्री, (मत्स्यानां अचीञ्चीव अचीञ्चि
पुष्यरूपाणि चतुर्वि यस्याः । मत्स्याञ्चि +
“बहुव्रीहौ सक्त्यात्प्रोः खाङ्गात् षच् ॥” ५ ।
४ । ७२ । इति षच् ङीष् च ।) ज्ञाञ्ची । इत्य-
मरः । २ । ४ । १२६७ ॥ सा च सोमलतायाम् ।
ब्राह्मीशाके इति कैचित् । इति भरतः ॥ यथा,
“ब्राह्मी वयस्या मत्स्याची मीनाची सोम-
वहरो ।
मत्स्याची शिशिरा वचा ब्रह्मदोषक्षयापहा ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥
गच्छद्वन्धा । इति राजनिर्घण्टः ॥
हिलमोचिका । ब्राह्मीशाकः । इति रत्नमाला ॥
(गच्छद्वन्धाये पर्यायो यथा,—
“गच्छद्वन्धा तु गच्छाली मत्स्याची शकुला-
चकः ॥”
मत्स्यादनी । तत्प्रयोगो गुणाश्च यथा ।
मच्छिही कृष्णमहरी आइतिच । इति लोके ।
“मत्स्याची वाजिका मत्स्यगन्धा मत्स्याद-
नीति च ।
मत्स्याची ग्राहिणी शीता कुष्ठपित्तकफास-
जित् ॥
ज्युस्तिक्ता कषाया च खादो कटुविपाकिनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
मत्स्याङ्गी, स्त्री, (मत्स्यानां अङ्गमिवाङ्गं यस्याः ।)
हिलमोचिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
मत्स्यादनी, स्त्री, (मत्स्यैरदते इति मत्स्य +
अद + लुट् गौरादित्वात् ङीष् ।) जलपिप्पली ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथा च प्रयोगः ॥
“जलपिप्लव्यभिहितता शारदी शकलादनी ।
मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा जाङ्गलीत्वपि
कीर्तिता ॥”
मत्स्याचा । मच्छिही इति लोके ॥ तत्प्रयोगो
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“मत्स्याची वाजिकामत्स्यगन्धा मत्साद-
नीति च ।”)
मत्स्याशनः, पुं, (मत्स्यानश्नातीति मत्स्य +
अश् + ल्युः ।) मत्स्यरङ्गपक्षी । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ मत्स्यभक्षके चि ॥
मत्स्यौ, स्त्री, (मत्स्य + जाते ङीष् ।) स्त्रीमत्स्य-
जातिः । इति सुश्रुतबोध्याकरणम् ॥
मत्स्योदरी, स्त्री, (मत्स्यस्य उदरं उत्पत्तिस्थानं
यस्याः । मत्स्यगर्भं जातत्वाद्यास्तथात्वम् ।)
सत्यवती सा च आसमाता । इति जटाधरः ॥
(यथा देवीभागवते । २ । १ । १८८ ।
“कालिका वसुना दत्ता तरसा जालजीविने ।
नाम्ना कालीति विख्याता तथा मत्स्यो-
दरीति च ॥”)
(मत्स्या उदरे गर्भे यस्याः ।) काशीस्यतीर्थ-
विशेषः ॥ यथा,—
“केलासन्नेः समायाताः सप्तकोटिमिताः प्रभो ॥
दुर्गाति-तेः लुत्तानीह सप्तसर्गसमानि च ॥
सह्याराणि सयन्ताणि कषाटविकटानि च ।

मथितं

कोटिकोटिमटान्यानि सर्व्वेर्विचहितान्यापि ॥
ततः शैलं महादुर्गं तैः काशीपरितः कृतम् ।
परिखा निवृत्तालिन्दा मत्स्योदर्या जलाविला ॥
मत्स्योदरी हिधा जाता बहिरन्तश्चरा पुनः ।
तस्य तीर्थं महत् स्थातं मिलितं गाङ्गवारिण्य ॥
यदा संहारमार्ग्यं गङ्गाभ्यः प्रसरेद्वि
तदा मत्स्योदरीतीर्थं लभ्यते पुण्यगौरवात् ॥
सुधाचन्द्रमयोः पद्मं तदा कौटुग्यं प्रतम् ।
सर्व्वपद्माणि तत्रैव सर्व्वतीर्थानि तत्र वै ।
तत्रैव सर्व्वलिङ्गानि गङ्गा मत्स्योदरी यतः ॥
मत्स्योदर्याश्च ये ज्ञाता यत्र कुत्रापि मानवाः ॥
कृतपिण्डप्रदानास्तं न मातुस्योदरेभ्यः ॥
अविसृक्तमिदं क्षेत्रं मत्स्याकारत्वमाप्नुयात् ।
परितः स्वर्धनीवारि संचारे परिवीक्षते ॥
मत्स्योदर्यां कृतस्नाना ये नरास्तं नरोत्तमाः ।
जलापि बहुपापानि नेचन्ते भास्करैः पुरीम् ॥
किं ज्ञात्वा बहुतीर्थेषु किं तप्त्वा दुष्करं तपः ।
यदि मत्स्योदरीं ज्ञाताः कुतो गर्भभयं ततः ॥
यत्र यत्र हि लिङ्गानि दृष्टेर्विचितान्यापि ।
तत्र मत्स्योदरीं प्राप्य सुज्ञातो मोक्षभाजनम् ॥
सन्ति तीर्थान्यनेकानि भूर्भुवः स्वर्गतान्यापि ।
न समानि परं तानि कोऽप्येनापि निश्चितम् ॥
इत्थं तीर्थं कृतं तेन विभो । केलासवासिना ।
गयाधिपेन सुमहत् सुमहोदरकर्मणा ॥”
इति काशीखण्डे ६६ अध्यायः ॥
मथ इ कुञ्ज्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
वधे-सक०-क्षेत्रे अक०-सेट् ।) इ मथ्यति ।
कुञ्ज्यो वधकोशौ । इति दुर्गादासः ॥
मथ ज ए गाहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ज मथ्यः मथः । ए अम-
थीत् । इति दुर्गादासः ॥
मथनं, स्त्री, (मथ्यते इति मथ + भावे ल्युट् ।)
विलोडनम् । मथोया इति भाषा । यथा,—
“काहं मन्दमतिः कोदं मथनं चौरवारिधिः ।
किं तत्र परमाद्युर्वै यत्र मञ्जति मन्दरः ॥”
इति भागवते । २ । १ । १ । टीकायां श्रीधरस्वामी ॥
अञ्ज विशेषः । यथा, हरिवंशे । २३६ । १० ।
“रेषीकमञ्जमेन्द्रश्च आनेयं श्रेष्ठिरं तथा ।
वायव्यं मथनं नाम कापालमथ किङ्करम् ॥”)
मथनः, पुं, (मथति रोगानिति मथ + कर्त्तरि
ल्युः ।) गणिकारिकादृक् । इति रत्नमाला ॥
(मथनकारके, चि । किंश्रिमथनसुक्तमथन्यादि-
दर्शनात् ।)
मथितं, स्त्री, (मथ + क्तः ।) निर्जलघोषम् । इत्य-
मरः । २ । ६ । ५३ ॥ यथा, बृहत्संहितायाम् । ५० । २६ ॥
“चारे कदल्यामथितेन युक्ते
दिनोचिते पायितमायकं यत् ॥”)
अस्य गुणाः । कफपित्ताशकत्वम् । रोचनत्वम् ।
घातुपुष्टिदलञ्च । इति राजवल्लभः ॥ विलो-
डिते, चि ॥ (तथा च प्रयोगान्तरं प्रज्ञारा-
न्तरञ्च यथा,—
“वोजन्तु मथितं तक्रसुदखिच्छिक्त्वापि च ।